

ממתק לשבת

פרשת השבוע: שמות תשע"ט

חומש: שמות

מי ראוי להיות מנהיג?

הרבה אורך רוח וסבלנות נצטרך לאסוף במחסני החמ"ל שלנו לחודשים הקרובים. חודשים שלפני בחירות הם חודשים טעונים ותמיד לא נעימים, אווירה מלחמתית מתפתחת בראש כל חוצות, נשמע הרבה למה השני רע, נכשל, לא ראוי, לא מתאים. הרבה פחות נשמע למה אני הטוב, המצליח, הראוי והמתאים.

כאשר מתבוננים בפרשת השבוע בהתנהגותו של המנהיג הראשון של בני ישראל, משה רבנו, מתמלאים רוממות ואפילו תמימות [אם לא לומר געגועים וקנאה], כיצד נבחר משה למנהיג? אלוקים רואה את דאגתו של משה לזולת ואפילו לחלשים שבצאן ומחליט שהוא המנהיג האמיתי הראוי להנהיג את עם ישראל ובכל זאת כאשר אלוקים מבקש ממנו למלא את תפקיד המנהיג מסרב משה רבנו. משה רבנו מסרב להיות מנהיג! מרגיש שאינו מתאים ואינו ראוי ומבקש ומתחנן מאלוקים: אנא שלח את מי שאתה רגיל לשלוח, את אהרון אחי, הוא ראוי יותר להיות מנהיג. [רש"י]

מה ההבדל בין מנהיג שרוצה להיות מנהיג לבין מנהיג שרוצים שיהיה מנהיג? יסוד השינוי הוא כיצד המנהיג רואה את תפקידו ושליחותו, האם מדובר בשאיפה של מימוש עצמי, של רצון אישי להיות מנהיג, סוג של עליונות. או להיות מנהיג פירושו להיות שליח, למלא תפקיד לטובת הציבור או כמו שהרב קוק זצ"ל היה חותם את מכתביו: 'עבד לעם קודש בארץ הקודש', עד כדי כך שמציע אחרים להנהיג במקומו.

כאשר המנהיג מרגיש שליח של העם, שליח נאמן, הוא מתמלא חששות ויראה שמה ימעול בתפקידו, שמה לא ימלא אותו כראוי שהרי מדובר כאן בשליחות. ולכן ינסה המנהיג בגלל ענוותנותו להתחמק מהתפקיד, אך כאשר מדובר בנגיעה אישית אז מה לא יעשה האדם בשביל להגיע להנהגה, יחפור בורות עמוקים לחברו במקום לבנות לעצמו הרים...

הרב גבי קדוש

